

ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ៖ «ព្រះវិញ្ញាណរបស់ព្រះគង់នៅក្នុងយើង»

សេចក្តីផ្តើម៖ ការយល់ដឹងអំពី «ការកើតជាថ្មី»

ពាក្យថា «កើតជាថ្មី» បង្ហាញពីការផ្លាស់ប្តូរខាងវិញ្ញាណតាមរយៈព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដោយចាប់ផ្តើមជីវិតថ្មីនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ។ យ៉ូហាន ៣:៣-៥ ចែងថា «បើអ្នកណាមិនកើតជាថ្មីទេ នោះមិនអាចឃើញនូវព្រះបានទេ... លុះត្រាតែអ្នកណាកើតពីទឹក និងព្រះវិញ្ញាណ ទើបអាចចូលទៅក្នុងនគរព្រះបាន»។ ការសិក្សានេះស្វែងយល់ពីធម្មជាតិ ឫទ្ធានុភាព វត្តមាន និងភាពជាបុគ្គលរបស់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដែលពណ៌នាតាមរយៈនិមិត្តសញ្ញាដូចជា៖ ទឹកពីចូរនៅមេរីបា (និក្ខមនំ ១៧:១-៧, ជនគណនា ២០:១-១៣) ដែលត្រូវបានកំណត់ថាជាព្រះគ្រីស្ទ (កូរិនថូសទី១ ១០:៤) ដែលបញ្ជូនតាមរយៈអ្នកដឹកនាំដូចជាពេត្រុស (កេធាស «ថ្ម» យ៉ូហាន ១:៤២)។ ប្រេងចាក់ប្រេងលើដើងចង្កៀងរបស់រាស្ត្ររបស់ព្រះ (សាការី ៤:២-៦, ១៤)។ អណ្តាតភ្លើងនៅថ្ងៃបុណ្យទី៥០ (កិច្ចការ ២:៣-៤)។ ភ្លើងនៅពេលយប់ និងពពកនៅពេលថ្ងៃដឹកនាំអ៊ីស្រាអែល (និក្ខមនំ ១៣:២១-២២, នេហេមា ៩:១៩-២០)។ សត្វព្រាបនៅទឹកជំនន់របស់ណូអេ (លោកុប្បត្តិ ៨:៨-១២) និងពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹករបស់ព្រះយេស៊ូវ (ម៉ាថាយ ៣:១៦) ដែលតំណាងឱ្យការបង្កើតឡើងវិញ និងភាពបរិសុទ្ធ (លេវីនីយ ៥:៧, ១២:៦-៨; លូកា ២:២២-២៤); ទឹកសម្អាតទឹកជំនន់ដែលតំណាងឱ្យពិធី (លោកុប្បត្តិ ៦:៥-៨:២២; ពេត្រុសទី១ ៣:២០-២១); ម៉ាណាជាន់ប៉ុងដែលផ្តល់ជីវិត (និក្ខមនំ ១៦:៤-៣៥) ដែលបានសម្រេចនៅក្នុងពិធីបុណ្យអ៊ីការីស្ទ (យ៉ូហាន ៦:៣១-៣៥, ៥១-៥៦); និងផ្លូវដែលបានបើកដោយការបូជារបស់ព្រះគ្រីស្ទ (ហេព្រើរ ១០:១៩-២២) ដែលអនុញ្ញាតឱ្យព្រះវិញ្ញាណសណ្ឋិតនៅក្នុងអ្នក (កូរិនថូសទី១ ៦:១៩)។ និមិត្តសញ្ញាទាំងនេះសង្កត់ធ្ងន់លើការប្រែចិត្ត ពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹក (កិច្ចការ ០:០០, យ៉ូហាន ០:០) និងការរួបរួមគ្នាជាយញ្ញបូជានៃការចូល (កូរិនថូសទី១ ០០:០០-០០, ហេព្រើរ ០០:០០) រៀបចំអ្នកជឿឱ្យបរិសុទ្ធ (ពេត្រុសទី១ ០:០០, កូរិនថូសទី១ ០០:០០-០០) និងប្រុងប្រយ័ត្នប្រឆាំងនឹងការធ្លាក់ចេញ (ហេព្រើរ ០:០-០, ម៉ាថាយ ០០:០០-០០) គាំទ្រពួកគេជាកូនក្រមុំរបស់ព្រះគ្រីស្ទសម្រាប់ការយាងមកវិញរបស់ទ្រង់ (អេភេសូរ ០:០០-០០, វិរណៈ ០០:០-០)។

នៅក្នុងបរិបទនៃហេព្រើរ ៦:១-៣ ការផ្លាស់ប្តូរនេះបង្កើតឡើងនៅលើគោលលទ្ធិជាមូលដ្ឋាន រួមទាំង «ការណែនាំអំពីពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹក ការដាក់ដៃ ការរស់ឡើងវិញនៃមនុស្សស្លាប់ និងការជំនុំជំរះដ៏អស់កល្យជានិច្ច»។ «ពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹក» (ភាសាក្រិច៖ ០០០-០០០០០០) ពហុវចនៈរួមបញ្ចូលពិធីលាងផ្សេងៗ ពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកនៃការប្រែចិត្តរបស់យ៉ូហាន ពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកដោយទឹកគ្រីស្ទាន និងពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកក្នុងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដែលទាំងអស់នេះភ្ជាប់ជាមួយនឹងកិច្ចការបង្កើតឡើងវិញរបស់ព្រះវិញ្ញាណ។ ការដាក់ដៃ ជាញឹកញយត្រូវបានភ្ជាប់ទៅនឹងការប្រទានព្រះវិញ្ញាណ ឬការចាត់តាំង បម្រើជាសញ្ញាដែលអាចមើលឃើញនៃការគង់នៅក្នុងនេះ ដូចដែលបានស្វែងយល់បន្ថែមនៅក្នុងផ្នែកដែលបានឧទ្ទិសខាងក្រោម។

ព្រះជាវិញ្ញាណ

ក. ព្រះវិញ្ញាណរបស់ព្រះគឺជាព្រះផ្ទាល់

ព្រះវិញ្ញាណរបស់ព្រះគឺជាខ្លឹមសាររបស់ទ្រង់ផ្ទាល់ ដែលបង្ហាញពីភាពជាបុគ្គលដែលមានគ្រប់ទឹកនៃទ្រង់របស់ទ្រង់ និងភាពជិតស្និទ្ធនឹងរាស្ត្ររបស់ទ្រង់។ លោកុប្បត្តិ ១:២ ចែងថា «ព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះបានអណ្តែតលើផ្ទៃទឹក» ដែលមានវត្តមាននៅពេលបង្កើត។ ទំនុកដំកើង ១៣៩:៧-៨ ប្រកាសថា «តើខ្ញុំត្រូវទៅណាពីព្រះវិញ្ញាណរបស់ទ្រង់? ឬតើខ្ញុំត្រូវរត់គេចពីវត្តមានរបស់ទ្រង់នៅឯណា? បើខ្ញុំឡើងទៅស្ថានសួគ៌ ទ្រង់នៅទីនោះ!» ដោយកំណត់អត្តសញ្ញាណព្រះវិញ្ញាណថាជាវត្តមានដែលមិនអាចគេចផុតរបស់ព្រះ។ អេសាយ ៤០:១៣ សួរថា «តើអ្នកណាបានរាស់ព្រះវិញ្ញាណរបស់ព្រះអម្ចាស់ ឬមនុស្សណាដែលបង្ហាញដំបូន្មានរបស់ទ្រង់ដល់ទ្រង់?» ដោយបញ្ជាក់ពីលក្ខណៈដ៏ទេវភាពរបស់ព្រះវិញ្ញាណ យ៉ូហ ៣:៤ ចែងថា «ព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះបានបង្កើតខ្ញុំ ហើយដង្ហើមរបស់ព្រះដ៏មានឫទ្ធានុភាពបំផុតប្រទានជីវិតដល់ខ្ញុំ» ដោយភ្ជាប់ព្រះវិញ្ញាណទៅនឹងការបង្កើត និងជីវិត។ អេសាយ ៦៣:១០ បង្ហាញថា «ប៉ុន្តែពួកគេបានបះបោរ ហើយធ្វើឲ្យព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធរបស់ទ្រង់ព្រួយចិត្ត» ដោយបង្ហាញពីលក្ខណៈផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ព្រះ ដែលមានសមត្ថភាពព្រួយចិត្តដោយសារការមិនស្តាប់បង្គាប់ ដោយរៀបចំខ្លួនសម្រាប់ការសន្យានៃគម្ពីរសញ្ញាថ្មីអំពីការគង់នៅក្នុងអ្នកជឿ (កូរិនថូសទី១ ៦:១៩)។ បុគ្គលិកលក្ខណៈរបស់ព្រះវិញ្ញាណត្រូវបានបង្ហាញយ៉ាងច្បាស់នៅក្នុងការយាងចុះមករបស់ទ្រង់ជាសត្វព្រាបនៅពេលព្រះយេស៊ូវទទួលបុ

(ម៉ាថាយ ៣:១៦-១៧៖ «ព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះយាងចុះមកដូចសត្វព្រាប ហើយសណ្ឋិតលើទ្រង់ ហើយមើលចុះ មានសំឡេងពីលើមេឃមកថា នេះជាបុត្រជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំ»)។

ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធមិនមែនជាអារម្មណ៍ ឬកម្លាំងដែលគ្មានលក្ខណៈបុគ្គល ដែលគិតដាច់ដោយឡែកពីភាពជាព្រះនោះទេ ទ្រង់គឺជាបុគ្គលដ៏ទេវភាពនៅក្នុងព្រះគ្រី ដោយបង្ហាញពីបញ្ញា ឆន្ទៈ និងអារម្មណ៍។ ទ្រង់បង្រៀន និងរំលឹក (យ៉ូហាន ១៤:២៦៖ «ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ... នឹងបង្រៀនអ្នករាល់គ្នាពីគ្រប់សេចក្តីទាំងអស់ ហើយនាំអ្នករាល់គ្នាឲ្យនឹកឃើញដល់គ្រប់ទាំងអ្វីដែលខ្ញុំបានប្រាប់អ្នករាល់គ្នា») ណែនាំឲ្យចូលទៅក្នុងសេចក្តីពិត (យ៉ូហាន ១៦:១៣៖ «កាលណាព្រះវិញ្ញាណនៃសេចក្តីពិតយាងមក ទ្រង់នឹងណែនាំអ្នករាល់គ្នាទៅក្នុងសេចក្តីពិតទាំងអស់... ទ្រង់នឹងប្រកាសដល់អ្នករាល់គ្នាពីសេចក្តីដែលត្រូវមក») កាត់ទោស (យ៉ូហាន ១៦:៨៖ «ទ្រង់នឹងកាត់ទោសលោកីយ៍អំពីអំពើបាប សេចក្តីសុចរិត និងការជំនុំជំរះ») អង្វរដោយសំឡេងចម្រ (រ៉ូម ៨:២៦-២៧៖ «ព្រះវិញ្ញាណផ្ទាល់អង្វរជំនួសយើង ដោយសំឡេងចម្រដ៏ជ្រៅពេកមិនអាចនិយាយបាន... ស្របតាមព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះ») ហើយអាចសោកសៅបាន (អេភេសូរ ៤:៣០៖ «កុំធ្វើឲ្យព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធរបស់ព្រះព្រួយព្រះហឫទ័យ») ឬកុហកដូចជាព្រះជាម្ចាស់ផ្ទាល់ (កិច្ចការ ៥:៣-៤៖ «អ្នកបានកុហកព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ... អ្នកមិនបានប្រាប់មនុស្សទេ គឺបានកុហកព្រះជាម្ចាស់»)។ លោកមានប្រសាសន៍ (កិច្ចការ ១៣:២៖ «ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធមានបន្ទូលថា ចូរញែកបាណាបាស និងសូលចេញសម្រាប់ខ្ញុំ») មានគំនិត (រ៉ូម ៨:២៧៖ «ព្រះអង្គ ដែលឈ្លងយល់ចិត្តមនុស្ស ទ្រង់ជ្រាបពីគំនិតនៃព្រះវិញ្ញាណ») ហើយចែកចាយអំណោយទានតាមព្រះហឫទ័យរបស់ទ្រង់ (កូរិនថូសទី១ ១២:១១៖ «ព្រះវិញ្ញាណតែមួយដែលប្រទានអំណាចដល់មនុស្សម្នាក់ៗតាមព្រះហឫទ័យរបស់ទ្រង់»)។ គុណលក្ខណៈទាំងនេះបញ្ជាក់ថា ព្រះវិញ្ញាណជាបុគ្គលមួយអង្គ មិនមែនជាអារម្មណ៍ ឬថាមពលមិនមែនជាបុគ្គលទេ ដែលស្មើនឹងព្រះវរបិតា និងព្រះរាជបុត្រា (ម៉ាថាយ ២៨:១៩៖ «ធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹកឲ្យគេក្នុងព្រះនាមព្រះវរបិតា ព្រះរាជបុត្រា និងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ»; កូរិនថូសទី២ ១៣:១៤៖ «សូមឲ្យ ព្រះគុណនៃព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទ និងសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះ និងសេចក្តីរួបរួមនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ នៅជាមួយអ្នករាល់គ្នា»)។

- ខគម្ពីរគាំទ្រ កូរិនថូសទី២ ៣:១៧ “ព្រះអម្ចាស់ជាព្រះវិញ្ញាណ ហើយកន្លែងណាដែលមានព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះអម្ចាស់ នោះក៏មានសេរីភាពដែរ”; ហាកាយ ២:៥ “ព្រះវិញ្ញាណខ្ញុំសណ្ឋិតនៅកណ្តាលអ្នករាល់គ្នា។ កុំខ្លាចអី”; យ៉ូហាន ៤:២៤ “ព្រះជាវិញ្ញាណ ហើយអ្នកណាដែលថ្វាយបង្គំទ្រង់ ត្រូវតែថ្វាយបង្គំដោយវិញ្ញាណ និងសេចក្តីពិត”; រ៉ូម ៨:២៧; កូរិនថូសទី១ ២:១០-១១ “ព្រះវិញ្ញាណស្ទង់មើលអ្វីៗទាំងអស់ សូម្បីតែជម្រៅនៃព្រះក៏ដោយ”។

ខ. កិច្ចការរបស់ព្រះវិញ្ញាណក្នុងការបង្កើត

ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធគឺជាកម្លាំងច្នៃប្រឌិតរបស់ព្រះ ដែលបង្កើត និងទ្រទ្រង់ជីវិត។ លោកុប្បត្តិ ១:២ ចែងថា «ព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះបានសណ្ឋិតលើផ្ទៃទឹក» ដែលបង្ហាញពីគុនាទិរបស់ទ្រង់នៅក្នុងប្រភពដើមនៃការបង្កើត។ យ៉ូប ៣៣:៤ បញ្ជាក់ថា «ព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះបានបង្កើតខ្ញុំ ហើយដង្ហើមរបស់ព្រះដ៏មានប្រទានភាព ដែលបញ្ជាក់ពីប្រទានភាពដែលផ្តល់ជីវិតរបស់ព្រះវិញ្ញាណ។ ទំនុកដំកើង ១០៤:៣០ ចែងថា «កាលណាអ្នកចាត់ព្រះវិញ្ញាណរបស់អ្នកទៅ នោះវានឹងត្រូវបានបង្កើតឡើង ហើយអ្នកក៏កែប្រែផ្ទៃផែនដីឡើងវិញ» ដែលបង្ហាញពីការកែប្រែខាងវិញ្ញាណរបស់អ្នកជឿ (អេភេសូរ ២:៥)។ លោកុប្បត្តិ ២:៧ កត់សម្គាល់ថា «ព្រះអម្ចាស់ជាព្រះ... ទ្រង់ផ្តុំដង្ហើមជីវិតចូលទៅក្នុងរន្ធច្រមុះរបស់ទ្រង់» ដោយភ្ជាប់ព្រះវិញ្ញាណ (ភាសាហេព្រើរ៖ រូអាក ដង្ហើម) ទៅនឹងភាពរស់រវើករបស់មនុស្សជាតិ។ ប្រទានភាពច្នៃប្រឌិតនេះបង្ហាញពីគុនាទិរបស់ព្រះវិញ្ញាណក្នុងការកើតជាថ្មីខាងវិញ្ញាណ (យ៉ូហាន ៣:៦) និងការផ្គត់ផ្គង់ទឹករស់ពីព្រះគ្រីស្ទ ដែលជាថ្មដា (យ៉ូហាន ៧:៣៧-៣៩)។

- ខគម្ពីរគាំទ្រ អេសេគាល ៣៧:១៤ «ខ្ញុំនឹងដាក់វិញ្ញាណរបស់ខ្ញុំនៅក្នុងអ្នក ហើយអ្នកនឹងរស់នៅ»; យ៉ូប ២៦:១៣ «ដោយសារព្រះវិញ្ញាណរបស់ទ្រង់ ផ្ទៃមេឃត្រូវបានតុបតែង»; យ៉ូប ៣៤:១៤-១៥ «បើទ្រង់យកវិញ្ញាណរបស់ទ្រង់មកវិញ... សាច់ឈាមទាំងអស់នឹងវិនាសទៅជាមួយគ្នា»; អេសាយ ៤២:៥ «ទ្រង់ដែលបានបង្កើតផ្ទៃមេឃ... ដែលប្រទានដង្ហើមដល់មនុស្សនៅលើមេឃ និងវិញ្ញាណដល់អ្នកដែលដើរក្នុងនោះ»។

គ. វិញ្ញាណនៅក្នុងអ្នកដឹកនាំរបស់ព្រះ

ព្រះវិញ្ញាណបានប្រទានអំណាចដល់ថ្នាក់ដឹកនាំនៃព្រះគម្ពីរសញ្ញាចាស់។ ជនគណនា ១១:១៧ ចែងថា «ខ្ញុំនឹងយកព្រះវិញ្ញាណខ្លះដែលសណ្ឋិតលើអ្នក ០ម៉ូសេ ហើយដាក់លើពួកគេ ០ពួកព្រឹទ្ធាចារ្យ»។ ចៅក្រម ៦:៣៤ ចែងថា «ព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះអម្ចាស់បានសណ្ឋិតលើគេខាន»។ សាំយូអែលទី១ ១៦:១៣ កត់ត្រាថា «ព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះអម្ចាស់បានសណ្ឋិតលើដាវីឌ»។ អេសាយ ៦១:១ ប្រកាសថា «ព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះសណ្ឋិត ពីព្រោះព្រះអម្ចាស់បានចាក់ប្រេងតាំងខ្ញុំ» ដែលបានសម្រេចនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ (លូកា ៤:១៨)។ ឧទាហរណ៍ទាំងនេះបង្ហាញពីការចាក់បង្ហូរព្រះវិញ្ញាណជាសកល (កិច្ចការ ២:១៧-១៨) និងការចូលរួមអីកាវីស្ទិកនៅក្នុងរូបកាយ និងព្រះលោហិតរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ដែលទ្រទ្រង់ភាពជាអ្នកដឹកនាំខាងវិញ្ញាណរបស់អ្នកជឿ (កូរិនថូសទី១ ១០:១៦-១៧)។

- ខគម្ពីរគាំទ្រ យ៉ូអែល ២:២៨ «ខ្ញុំនឹងចាក់ព្រះវិញ្ញាណរបស់ខ្ញុំទៅលើសាច់ឈាមទាំងអស់»; ពេត្រុសទី១ ២:៥ «អ្នករាល់គ្នាដូចជាថ្មរស់ដែលត្រូវបានសាង ដើម្បីធ្វើជាសង្ឃបរិសុទ្ធ»; មីកា ៣:៨ «ខ្ញុំពោរពេញដោយប្រទានភាព ដោយព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះអម្ចាស់»; អេសេគាល ២:២

«ព្រះវិញ្ញាណបានយាងមកសណ្ឋិតក្នុងខ្ញុំ ហើយឲ្យខ្ញុំឈរ»។

យ. វិញ្ញាណដូចជាទឹកពីថ្ងៃនិងពពកនៅពេលថ្ងៃ

ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធត្រូវបានពិពណ៌នាថាជាទឹកដែលផ្តល់ជីវិតដែលហូរចេញពីថ្ងៃ ជាពពកណែនាំនៅពេលថ្ងៃ ជាសត្វព្រាប និងជាទឹកសម្អាតនៃទឹកជំនន់របស់លោក ដែលជានិមិត្តរូបនៃការផ្គត់ផ្គង់ ការណែនាំ ការបន្សុទ្ធ និងការកើតជាថ្មីរបស់ទ្រង់។ ទឹកនៃមេរីបា (និក្ខមនំ ១៧:១-៧; ជនគណនា ២០:១-១៣) បានហូរចេញពីថ្ងៃ ដែលត្រូវបានកំណត់ថាជាព្រះគ្រីស្ទ (កូរិនថូសទី១ ១០:៤) ដែលតំណាងឱ្យការចាក់បង្ហូរព្រះវិញ្ញាណ (យ៉ូហាន ៧:៣៧-៣៩)។ ពពកនៅពេលថ្ងៃបានដឹកនាំអ៊ីស្រាអែល (និក្ខមនំ ១៣:២១-២២; នេហេមា ៩:១៩-២០) ដែលតំណាងឱ្យការណែនាំរបស់ព្រះវិញ្ញាណ (យ៉ូហាន ១៦:១៣)។ ពេត្រុស ដែលហៅថា កេផាស (“ថ្ម” យ៉ូហាន ១:៤២) បានបញ្ជូនទឹកនេះតាមរយៈការអធិប្បាយដែលពេញដោយព្រះវិញ្ញាណ (កិច្ចការ ២:៣៨-៤១) ដែលឆ្លុះបញ្ចាំងពីភាពជាអ្នកដឹកនាំសារីរ៉មរបស់គាត់ (ម៉ាថាយ ១៦:១៨; អេភេសូរ ២:២០) ដែលស្ថិតនៅក្រោមព្រះគ្រីស្ទ ដែលជាគ្រឹះចុងក្រោយ (កូរិនថូសទី១ ៣:១១; ពេត្រុសទី១ ២:៦-៨)។ ជនគណនា ២០:១២ ព្រមានអំពីតម្រូវការនៃជំនឿ ក្រែងលោភាពមិនជឿនាំទៅរកការបោះបង្គោល (ហេប្រើរ ៣:១២-១៤)។ ទឹករស់ភ្ជាប់ទៅនឹងអ៊ីការីស្ទ ដែលស្រាតំណាងឱ្យព្រះលោហិតរបស់ព្រះគ្រីស្ទ (យ៉ូហាន ១៩:៣៤) ដែលបង្រួបបង្រួមអ្នកជឿជាសង្ឃបរិសុទ្ធ (ពេត្រុសទី១ ២:៥, កូរិនថូសទី១ ១០:១៦-១៧, ហេប្រើរ ១៣:១៥)។

- ខគម្ពីរគាំទ្រ៖ អេសាយ ៤៤:៣ «ខ្ញុំនឹងចាក់ទឹកលើដីដែលស្រែកទឹក... ខ្ញុំនឹងចាក់ព្រះវិញ្ញាណរបស់ខ្ញុំលើកូនចៅរបស់អ្នក»; ទំនុកដំកើង ១៤៣:១០ «ព្រះវិញ្ញាណល្អរបស់អ្នកនាំខ្ញុំនៅលើដីរាបស្មើ»; យ៉ូហាន ១៩:៣៤ «ឈាម និងទឹកបានចេញមក»; យ៉ូហាន ៦:៣៥ «ខ្ញុំជាន់ប៉ុងនៃជីវិត អ្នកណាដែលមករកខ្ញុំនឹងមិនឃ្លានឡើយ ហើយអ្នកណាដែលជឿលើខ្ញុំនឹងមិនស្រែកទឹកឡើយ»; ទំនុកដំកើង ១០៥:៣៩ «ទ្រង់បានលាតពពកសម្រាប់គ្របបាំង ហើយភ្លើងសម្រាប់បំភ្លឺនៅពេលយប់»; អេសាយ ៤:៥ «ព្រះអម្ចាស់នឹងបង្កើត...ពពកនៅពេលថ្ងៃ និងផ្សែង និងពន្លឺនៃភ្លើងដីនេះនៅពេលយប់»។

ង. ព្រះវិញ្ញាណជាប្រេងសម្រាប់ចង្អៀង បង្កើតភ្លើង និងអណ្តាតភ្លើង

ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធត្រូវបានប្រដូចទៅនឹងប្រេងដែលចាក់ប្រេងចង្អៀងដើម្បីបង្កើតពន្លឺ ហើយភ្លើងជាការបង្ហាញពីអំណាច និងវត្តមានរបស់វា។ នៅក្នុងម៉ាថាយ ២៥:១-១៣ ប្រេងរបស់ស្រីព្រហ្មចារីដែលមានប្រាជ្ញាតំណាងឱ្យការត្រៀមខ្លួនសម្រាប់ការយាងមកវិញរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ដែលជានិមិត្តរូបនៃព្រះវិហារជាកូនក្រមុំរបស់ទ្រង់ (អេភេសូរ ៥:២៥-២៧)។ និក្ខមនំ ២៧:២០-២១ បញ្ជាឱ្យប្រើប្រេងសម្រាប់ជើងចង្អៀងនៃរោងឧបោសថ (និក្ខមនំ ២៥:៣១-៣៧) ដែលជានិមិត្តរូបនៃរាស្ត្ររបស់ព្រះ (វិវរណៈ ១:២០) ដែលត្រូវបានចាក់ប្រេងដោយព្រះវិញ្ញាណ («មិនមែនដោយប្រាជ្ញានុភាព ឬដោយប្រាជ្ញានុភាពទេ គឺដោយព្រះវិញ្ញាណរបស់ខ្ញុំ» សាការី ៤:៦)។ នៅថ្ងៃបុណ្យថ្ងៃទីហាសិប «អណ្តាតដូចជាភ្លើង» (កិច្ចការ ២:៣-៤) បានបង្ហាញអំណាច (កិច្ចការ ២:១៧-១៨)។ សសរភ្លើងនៅពេលយប់បានដឹកនាំអ៊ីស្រាអែល (និក្ខមនំ ១៣:២១-២២) ដែលភ្ជាប់ទៅនឹងការណែនាំរបស់ព្រះវិញ្ញាណ (នេហេមា ៩:១៩-២០)។

- ខគម្ពីរគាំទ្រ៖ អេសាយ ៦១:១, «ព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះអម្ចាស់ជាព្រះ សណ្ឋិតលើខ្ញុំ ពីព្រោះព្រះអម្ចាស់បានចាក់ប្រេងតាំងខ្ញុំ»; លូកា ៣:១៦, «ទ្រង់នឹងធ្វើបុណ្យជ្រមុជអ្នករាល់គ្នាដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ និងភ្លើង»; ម៉ាថាយ ៥:១៦, «ចូរឲ្យពន្លឺរបស់អ្នកភ្លឺនៅចំពោះមុខអ្នកដទៃ»; ថែស្សាឡូនីចទី១ ៥:១៩, «កុំពន្លត់ព្រះវិញ្ញាណឡើយ»; យ៉ូហាន ៦:៥៤, «អ្នកណាដែលបរិភោគសាច់របស់ខ្ញុំ ហើយផឹកឈាមរបស់ខ្ញុំ នោះមានជីវិតអស់កល្បជានិច្ច»; កិច្ចការ ៤:៣១, «ពួកគេទាំងអស់គ្នាបានពោរពេញដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ហើយបន្តប្រកាសព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះដោយហេប្រើរ ១២:២៩, «ព្រះរបស់យើងជាភ្លើងនេះ»។

ច. ចលនារបស់វិញ្ញាណដូចខ្យល់

កិច្ចការរបស់ព្រះវិញ្ញាណគឺអស្ចារ្យ និងអាចកំបាំង ប្រៀបបាននឹងចលនាដែលមិនអាចទាយទុកជាមុនបានរបស់ខ្យល់។ យ៉ូហាន ៣:៨ ចែងថា «ខ្យល់បក់ទៅណាក៏ខ្យល់បក់ទៅ... អ្នកណាដែលកើតពីព្រះវិញ្ញាណក៏ដូច្នោះដែរ»។ នេះឆ្លុះបញ្ចាំងពីប្រាជ្ញានុភាពដែលផ្តល់ជីវិតរបស់ព្រះវិញ្ញាណ (អេសេគាល ៣៧:៩-១០)។ នៅក្នុងពង្សាវតារក្សត្រទី១ ១៩:១១-១៣ វត្តមានរបស់ព្រះគឺស្ថិតនៅក្នុង «សំឡេងខ្សឹបខ្សៀវ» ដែលបង្ហាញពីការណែនាំដ៏ស្រទន់។

- ខគម្ពីរគាំទ្រ៖ អេសេគាល ៣៧:៩-១០, «ចូរទាយដល់ដង្ហើម... ហើយដង្ហើមក៏ចូលទៅក្នុងពួកគេ ហើយពួកគេក៏រស់»; ពង្សាវតារក្សត្រទី១ ១៩:១១-១៣; កិច្ចការ ២:២, «ស្រាប់តែមានសំឡេងពីលើមេឃមក ដូចជាខ្យល់បក់បោកយ៉ាងខ្លាំង»; យ៉ូហាន ៣:៨, «រួចព្រះយេស៊ូវទ្រង់ឆ្លើយតបយ៉ូហានពីខ្យល់ក្នុងចុង»។

ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ

ក. ព្រះវិញ្ញាណជាបុត្រានុភាពរបស់ព្រះយេស៊ូវ

ព្រះវិញ្ញាណបានផ្តល់អំណាចដល់កិច្ចបម្រើរបស់ព្រះយេស៊ូវ។ លូកា ៤:១៤ ចែងថា «ព្រះយេស៊ូវបានយាងត្រឡប់មកវិញ ដោយបុត្រានុភាពនៃព្រះវិញ្ញាណ»។ កិច្ចការ ១០:៣៨ ចែងថា «ព្រះបានចាក់ប្រេងតាំងព្រះយេស៊ូវ... ដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ និងដោយបុត្រានុភាព»។ ម៉ាថាយ ១២:២៨ កត់ត្រាថា ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា «ប្រសិនបើខ្ញុំបណ្តេញអារក្សចេញ ដោយសារព្រះវិញ្ញាណរបស់ព្រះ នោះនគរព្រះបានមកដល់អ្នករាល់គ្នាហើយ»។

- ខគម្ពីរគាំទ្រ យ៉ូហាន ៣:៣៤ «ព្រះប្រទានព្រះវិញ្ញាណដោយឥតគណនា»; យ៉ូហាន ១:៣២-៣៣ «ខ្ញុំបានឃើញព្រះវិញ្ញាណយាងចុះមកពីស្ថានសួគ៌ដូចរូម ៨:១១ «ព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះអង្គដែលបានប្រោសព្រះយេស៊ូវឲ្យរស់ពីសុគតឡើងវិញ»; លូកា ៤:១ «ព្រះយេស៊ូវ ពោរពេញដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ... ត្រូវបានព្រះវិញ្ញាណដឹកនាំនៅទីរហោស្ថាន»។

ខ. ព្រះវិញ្ញាណដែលបានប្រទានដល់អ្នកជឿ

ព្រះយេស៊ូវបានសន្យានឹងព្រះវិញ្ញាណដល់អ្នកជឿ។ យ៉ូហាន ១៤:១៦-១៧ ចែងថា «ខ្ញុំនឹងទូលសូមដល់ព្រះរូបិតា ហើយទ្រង់នឹងប្រទានជំនួយមួយអង្គទៀតមកដើម្បីឲ្យគង់នៅជាមួយអ្នករាល់គ្នាជារៀងរហូត គឺជាព្រះវិញ្ញាណនៃសេចក្តីពិត»។ កិច្ចការ ២:៣៨-៣៩ ប្រកាសថា «ចូរប្រែចិត្ត ហើយទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក... នោះអ្នករាល់គ្នានឹងទទួលបានអំណោយទាននៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ»។

- ខគម្ពីរគាំទ្រ កាឡាទី ៣:១៤ «យើងអាចទទួលព្រះវិញ្ញាណដែលបានសន្យាដោយសារជំនឿ»; អេភេសូរ ១:១៣ «ត្រូវបានផ្សារភ្ជាប់ដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធកិច្ចការ ៥:៣២ «ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដែលបានប្រទានដល់អស់អ្នកដែលស្តាប់បង្គាប់ទ្រង់»។

គ. លក្ខណៈនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ

- លក្ខណៈជាព្រះ៖ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធគឺជាបុគ្គលដែលមានបញ្ញា អារម្មណ៍ និងឆន្ទៈ។ ទ្រង់បង្រៀន (យ៉ូហាន ១៤:២៦) កាន់ទុក្ខ (អេភេសូរ ៤:៣០) និងអង្វរ (រូម ៨:២៦-២៧)។ ទ្រង់ជាផ្នែកមួយនៃព្រះត្រីឯក (ម៉ាថាយ ២៨:១៩; កូរិនថូសទី២ ១៣:១៤)។
- អស់កល្បជានិច្ច និងមានវត្តមានគ្រប់ទីកន្លែង៖ ហេព្រើរ ៩:១៤; ទំនុកដំកើង ១៣៩:៧-១០។
- ប្រភពនៃសេចក្តីពិត និងការណែនាំ៖ យ៉ូហាន ១៦:១៣; កូរិនថូសទី១ ២:១០-១៤។
- អ្នកផ្តល់អំណាច និងឧបករណ៍៖ កិច្ចការ ១:៨; កូរិនថូសទី១ ១២:៤-១១។
- អ្នកកាត់ទោស និងអ្នកប្រោសឲ្យរស់ឡើងវិញ៖ យ៉ូហាន ១៦:៨-១១; ទីតុស ៣:៥; យ៉ូហាន ៣:៥-៨។
- បង្កើតផលផ្លែ៖ កាឡាទី ៥:២២-២៣។
- អ្នកល្អឯលោម និងអ្នកតស៊ូមតិ៖ យ៉ូហាន ១៤:១៦-១៧, ២៦; រូម ៨:២៦។
- បរិសុទ្ធ និង បរិសុទ្ធ៖ រូម ១:៤; ពេត្រុសទី១ ១:២; កូរិនថូសទី១ ៦:១៩។
- ខគម្ពីរគាំទ្រ កូរិនថូសទី១ ១២:៣ “គ្មានអ្នកណាអាចនិយាយថា ព្រះយេស៊ូវជាព្រះអម្ចាស់បានទេ លើកលែងតែព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ”; កិច្ចការ ១៣:២ “ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធមានបន្ទូលថា ចូរញែកបាណាបាស និងសូលចេញសម្រាប់ខ្ញុំ”; កូរិនថូសទី១ ១២:១១ “ដែលចែកដល់ម្នាក់ៗតាមដែលទ្រង់សព្វព្រះហឫទ័យ”។

ឃ. ការសាកល្បងវិញ្ញាណ

អ្នកជឿត្រូវតែ «ល្បងលវិញ្ញាណ» (១យ៉ូហាន ៤:១)។

- ការសារភាពរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ៖ យ៉ូហានទី១ ៤:២-៣; យ៉ូហាន ១៦:១៤។
- ការស្របតាមបទគម្ពីរ៖ ផ្ទៃម៉ូចេទី២ ៣:១៦; ពេត្រុសទី២ ១:២១; អេសាយ ៨:២០; កិច្ចការ ១៧:១១។
- ផលផ្លែ និង ចរិតលក្ខណៈ៖ កាឡាទី ៥:២២-២៣; ម៉ាថាយ ៧:១៥-២០។
- លើកតម្កើងសិរីល្អរបស់ព្រះ៖ យ៉ូហាន ១៦:១៣-១៤។
- ការយល់ដឹងតាមរយៈការអធិស្ឋាន និងសហគមន៍៖ ភីលីព ១:៩-១០; យ៉ាកុប ១:៥; កូរិនថូសទី១ ១៤:២៩; កិច្ចការ ១៥:២៨។

- ០. សាកល្បងទំនាយ និងទីសម្គាល់៖ ចោទិយកថា ១៣:១-៣; កូរិនថូសទី១ ១៤:៣-៤; ម៉ាថាយ ២៤:២៤។
- ០. សាក្សីខាងក្នុង៖ រ៉ូម ៨:១៦; យ៉ូហានទី១ ២:២៧។
- ០ ឧកម្មីរគាំទ្រ៖ ថែស្លាវូនីចទី១ ៥:២១, «ចូរសាកល្បងអ្វីៗទាំងអស់»; យ៉ូហានទី២ ១:៩, «អ្នកណាដែលនៅជាប់ក្នុងសេចក្តីបង្រៀននោះ អ្នកនោះមានទាំងព្រះវរបិតា និងព្រះរាជបុត្រា»។

ង. របៀបដែលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធទំនាក់ទំនង

- ០. តាមរយៈព្រះគម្ពីរ៖ ធីម៉ូថេទី២ ៣:១៦; ពេត្រុសទី២ ១:២១; យ៉ូហាន ១៦:១៣; កូរិនថូសទី១ ២:១២-១៤។
- ០. ការជំរុញចិត្ត និងជំនឿដ៏មុតមាំ៖ រ៉ូម ៨:១៦; កិច្ចការ ១៦:៦-៧។
- ០. តាមរយៈការអធិស្ឋាន៖ រ៉ូម ៨:២៦-២៧។
- ០. និមិត្ត និង សុបិន៖ កិច្ចការ ២:១៧; យ៉ូអែល ២:២៨; កិច្ចការ ១០:៩-១៦; កិច្ចការ ១៦:៩-១០។
- ០. សំឡេងដែលអាចស្តាប់ឮ ឬវិវរណៈដោយផ្ទាល់៖ កិច្ចការ ៨:២៩; កិច្ចការ ១០:១៩-២០។
- ០. តាមរយៈអំណោយទានខាងវិញ្ញាណ៖ កូរិនថូសទី១ ១២:៤-១១; កូរិនថូសទី១ ១៤:៣។
- ០. តាមរយៈអ្នកជឿផ្សេងទៀត៖ កិច្ចការ ១៥:២៨; កូរិនថូសទី១ ១៤:២៩។
- ០. ការសារភាពពីអំពើបាប និងសេចក្តីពិត៖ យ៉ូហាន ១៦:៨-១១។
- ០. ផលផ្លែ និង ចរិតលក្ខណៈ៖ កាឡាទី ៥:២២-២៣។
- ០ លក្ខណៈសំខាន់ៗ៖ ផ្តោតលើព្រះគ្រីស្ទ (យ៉ូហាន ១៦:១៤) ស្របតាមបទគម្ពីរ (យ៉ូហានទី១ ៤:១-៣) ស្នាងចិត្ត (កូរិនថូសទី១ ១៤:៤, ១២) ផ្ទាល់ខ្លួន (យ៉ូហាន ១៤:១៧)។ ឧកម្មីរគាំទ្រ៖ កិច្ចការ ២០:២២ «ត្រូវបានជំរុញដោយព្រះវិញ្ញាណ»; កាឡាទី ៥:២៥ «ចូរដើរតាមព្រះវិញ្ញាណ»។

ការដាក់ដៃលើ៖ ការអនុវត្តជាមូលដ្ឋានដែលភ្ជាប់ទៅនឹងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ

នៅក្នុងហេព្រើរ ៦:២ «ការដាក់ដៃ» គឺជាគោលលទ្ធិគ្រឹះមួយ ជាញឹកញយៗបន្តបន្ទាប់គ្នាជាមួយនឹងពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹក ដែលតំណាងឱ្យការផ្ទេរពរជ័យ ការដាក់ឱ្យដំណើរការ ឬការចែកចាយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។

អត្ថន័យ និងគោលបំណង

ការផ្ទេរ ឬការកំណត់អត្តសញ្ញាណ; ការចាត់តាំង និងការបញ្ជាក់ (១ធីម៉ូថេ ៥:២២); ការព្យាបាល និងពរជ័យ; ទំនាក់ទំនងជាមួយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ (មិនតែងតែត្រូវបានទាមទារទេ ឧទាហរណ៍ កិច្ចការ ១០:៤៤-៤៦)។

ឧទាហរណ៍នៃគម្ពីរសញ្ញាចាស់

ពរជ័យ (លោកុប្បត្តិ ៤៨:១៤-១៩); ការផ្ទេរអំពើបាប (លេវីទី ១:៣-៤, ១៦:២០-២២); ការដាក់ឱ្យដំណើរការ (ជនគណនា ៨:១០-១៤); ការជំនុំជំរះ (លេវីទី ២៤:១៤-១៥)។

ឧទាហរណ៍នៃព្រះគម្ពីរសញ្ញាថ្មី

ការព្យាបាល (ម៉ាកុស ៦:៥; លូកា ៤:៤០; ១៣:១៣; ម៉ាកុស ១៦:១៨; កិច្ចការ ២៨:៨); ការតែងតាំង (កិច្ចការ ៦:៦; កិច្ចការ ១៣:៣); ការចែកអំណោយទាន (ធីម៉ូថេទី១ ៤:១៤; ធីម៉ូថេទី២ ១:៦); ទំនាក់ទំនងជាមួយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ (កិច្ចការ ៨:១៧-១៩; កិច្ចការ ១៩:៦)។

ការតភ្ជាប់ទៅនឹងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ និងពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹក

បន្ទាប់ពីពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹក ដើម្បីអំពាវនាវដល់ការបំពេញដោយព្រះវិញ្ញាណ (កិច្ចការ ៨:១៤-១៧; ១៩:១-៦) ដោយបញ្ជាក់ពីការរួមបញ្ចូល និងអំណោយទាន។ សព្វថ្ងៃនេះ ប្រើក្នុងការតែងតាំង ការព្យាបាល និងពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកដោយព្រះវិញ្ញាណ។

- ខគម្ពីរគាំទ្រ៖ ហេព្រើរ ៦:២; កិច្ចការ ៩:១៧, «អាណានាសបានដាក់ដៃលើគាត់... សូមឲ្យគាត់បានពោរពេញដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ»; ជនគណនា ២៧:១៨-២៣។

ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធជាប្រទានភាពរបស់ព្រះគ្រីស្ទនៅក្នុងចិត្តរបស់យើង

ក. ការធានាសេចក្តីសង្គ្រោះ

ព្រះវិញ្ញាណធានានូវសេចក្តីសង្គ្រោះ។ អេភេសូរ ១:១៣-១៤ ចែងថា «ត្រូវបានផ្សារភ្ជាប់ដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដែលបានសន្យា ដែលជាការធានានៃមរតករបស់យើង»។ កូរិនថូសទី២ ១:២២ បន្ថែមថា «បានប្រទានព្រះវិញ្ញាណរបស់ទ្រង់មកក្នុងចិត្តយើងជាការធានា»។ ហេព្រើរ ៩:១៤ ប្រកាសថា «ព្រះលោហិតរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ដែលតាមរយៈព្រះវិញ្ញាណដ៏អស់កល្បជានិច្ច បានថ្វាយព្រះអង្គទ្រង់» ដើម្បីបន្សុទ្ធសម្រាប់ការបម្រើ។ ព្រះវិញ្ញាណផ្សារភ្ជាប់អ្នកជឿតាមរយៈពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹក និងពិធីបុណ្យអីការីស្ទ ដោយការពារកុំឱ្យធ្លាក់ចេញ។

- ខគម្ពីរគាំទ្រ៖ អេភេសូរ ៤:៣០; ជនគណនា ២០:១២; ហេព្រើរ ៣:១២-១៤; យ៉ូហានទី១ ៥:១៦; លោកុប្បត្តិ ៧:៧; រ៉ូម ៨:២៣; កូរិនថូសទី២ ៥:៥។

ខ. ការបង្កើតចរិតលក្ខណៈដ៏ទេវភាព

ព្រះវិញ្ញាណផ្លាស់ប្តូរអ្នកជឿ។ កាឡាទី ៥:២២-២៣ វាយបញ្ជីផលផ្លែនៃព្រះវិញ្ញាណ។ រ៉ូម ៨:១៣ ចែងថា «ដោយសារព្រះវិញ្ញាណ អ្នករាល់គ្នាសម្លាប់កិច្ចការនៃរូបកាយ»។ ព្រះវិញ្ញាណផ្លាស់ប្តូរជីវិត (ទីតុស ៣:៥) ដោយស្របតាមរូបភាពរបស់ព្រះគ្រីស្ទ (កូរិនថូសទី២ ៣:១៨)។

- ខគម្ពីរគាំទ្រ៖ អេភេសូរ ៥:៩; រ៉ូម ១៥:១៣; ភីលីពី ២:១៣។

គ. ការផ្តល់អំណាចដល់សាក្សី

ព្រះវិញ្ញាណគ្រៀមខ្លួនសម្រាប់ការប្រកាស។ កិច្ចការ ១:៨ ចែងថា «អ្នករាល់គ្នានឹងទទួលប្រទានភាព... ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងធ្វើជាសាក្សីរបស់ខ្ញុំ»។ យ៉ូហាន ១៥:២៦ ចែងថា «ព្រះវិញ្ញាណ... នឹងធ្វើបន្ទាល់អំពីខ្ញុំ»។

- ខគម្ពីរគាំទ្រ៖ ១ពេត្រុស ៤:១១; កិច្ចការ ៤:៣៣; រ៉ូម ១៥:១៩។

ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ជាវត្តមានរបស់ព្រះគ្រីស្ទ នៅក្នុងចិត្តរបស់យើង

ក. វិហារនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ

អ្នកជឿគឺជាព្រះវិហារបរិសុទ្ធ និងជាបញ្ចេញផលផ្លែ។ កូរិនថូសទី១ ៦:១៩; ៣:១៦; កូរិនថូសទី២ ៦:១៦; ពេត្រុសទី១ ២:៥។ យញ្ញបូជារបស់ព្រះគ្រីស្ទផ្តល់សិទ្ធិចូល (ហេព្រើរ ៩:៨, ១១-១៤; ១០:១៩-២២)។ ព្រះវិញ្ញាណគង់នៅក្នុងព្រះវិហារបរិសុទ្ធ ជាមួយនឹងធាតុផ្សំនៃព្រះវិហារបរិសុទ្ធដូចជាការលាងសម្អាត (និក្ខមនំ ៣០:១៧-២១; យ៉ូហាន ១៣:៥-១០; កូរិនថូសទី១ ៥:៦-៨) ជើងចង្រៀង (និក្ខមនំ ២៧:២០-២១; វិរណៈ ១:២០) គ្រឿងក្រអូប (និក្ខមនំ ៣០:១-៨; ទំនុកដំកើង ១៤១:២; វិរណៈ ៨:៤) និងនំប៉័ងតាំងបង្ហាញ (និក្ខមនំ ២៥:៣០; យ៉ូហាន ៦:៣៥) ដែលបានបំពេញនៅក្នុងអីការីស្ទ។ វិរណៈ ២១:៣ បំពេញរូបភាព (អេភេសូរ ២:២១-២២)។

- ខគម្ពីរគាំទ្រ៖ អេភេសូរ ២:២១-២២; រ៉ូម ១២:១; ពេត្រុសទី១ ២:៩។

ខ. ការអង្វររបស់ព្រះវិញ្ញាណ

រ៉ូម ៨:២៦-២៧ ចែងថា «ព្រះវិញ្ញាណអង្វរជំនួសយើង»។ អេភេសូរ ៦:១៨ ជំរុញឲ្យ «អធិស្ឋានជានិច្ចដោយព្រះវិញ្ញាណ»។

□ ខគម្ពីរគាំទ្រ៖ ហេព្រើរ ៧:២៥; រ៉ូម ៨:៣៤។

គ. ការណែនាំរបស់ព្រះវិញ្ញាណតាមរយៈព្រះគម្ពីរ

ធីម៉ូថេទី២ ៣:១៦-១៧; យ៉ូហាន ១៦:១៣; ទំនុកដំកើង ១១៩:១០៥។

□ ខគម្ពីរគាំទ្រ៖ ពេក្រុសទី២ ១:២១; កូរិនថូសទី១ ២:១៣; នេហេមា ៩:២០; អេសាយ ៣០:២១; រ៉ូម ៨:១៤។

ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធទី ១៖ ទិដ្ឋភាពសំខាន់ៗនៃការងាររបស់ព្រះវិញ្ញាណ

ក. សណ្ឋិតនៅក្នុងព្រះវិញ្ញាណ

ទទួលបាននៅពេលទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក (កិច្ចការ ០:០០-០០; រ៉ូម ០:០) ដែលត្រូវបានពិពណ៌នាថាជា «បុណ្យជ្រមុជដោយព្រះវិញ្ញាណ» (កូរិនថូសទី ០ ០០:០០) ដែលបានផ្លាស់ប្រែ និងផ្តល់អំណាច (កូរិនថូសទី ០ ០:០០; កិច្ចការ ០:០)។

□ ខគម្ពីរគាំទ្រ៖ យ៉ូហាន ៧:៣៩; ទីតុស ៣:៥-៦; កាឡាទី ៤:៦។

ខ. អំណោយទានដ៏អស្ចារ្យនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ

បានប្រទានតាមរយៈដៃរបស់ពួកសាវ័ក (កិច្ចការ ៨:១៧-១៨; ធីម៉ូថេទី២ ១:៦) សម្រាប់ការបញ្ជាក់ (ហេព្រើរ ២:៣-៤)។ កូរិនថូសទី១ ១៣:៨-១០ ណែនាំឲ្យឈប់ជាមួយនឹងវិវរណៈដែលបានបញ្ចប់ (ធីម៉ូថេទី២ ៣:១៦-១៧)។ សព្វថ្ងៃនេះ ទំនាយជាការបង្រៀន (កូរិនថូសទី១ ១៤:៣; រ៉ូម ១២:៦)។

□ ខគម្ពីរគាំទ្រ៖ យូដាស ៣; កូរិនថូសទី១ ១២:៧; រ៉ូម ១២:៦-៨។

គ. អព្វុតហេតុនៅសព្វថ្ងៃនេះ?

ព្រះឆ្លើយតបការអធិស្ឋាន (យ៉ាកុប ៥:១៦) ប៉ុន្តែការអះអាងជាច្រើនគឺជាការបោកបញ្ឆោត (ថែស្សាឡូនីចទី២ ២:៩)។ ជំនឿពឹងផ្អែកលើព្រះគម្ពីរ (យ៉ូហាន ២០:៣០-៣១)។

□ ខគម្ពីរគាំទ្រ៖ ម៉ាថាយ ២៤:២៤; ភីលីព ៤:១៩; ទំនុកដំកើង ១០៣:៣; កូរិនថូសទី២ ១២:៩។

ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ០០៖ ការឆ្លើយសំណួរទូទៅ

តើព្រះអាចព្យាបាលបាននៅថ្ងៃនេះទេ?

តាមរយៈការអធិស្ឋាន (យ៉ាកុប ៥:១៦) ប៉ុន្តែអំណោយទានអរូបីបានឈប់ (កូរិនថូសទី១ ១៣:៨)។

□ ខគម្ពីរគាំទ្រ៖ ភីលីព ៤:៦-៧។

តើអព្វុតហេតុបង្ហាញពីសេចក្តីសង្គ្រោះទេ?

ទេ (ម៉ាថាយ ៧:២២)។ ការគោរពប្រតិបត្តិគឺចាំបាច់ (យ៉ូហាន ១៥:១៤)។

□ ខគម្ពីរគាំទ្រ៖ យ៉ូហានទី១ ៥:៣; ចោទិយកថា ១៣:១-៣។

តើព្រះវិញ្ញាណដឹកនាំយើងនៅថ្ងៃនេះទេ?

តាមរយៈព្រះបន្ទូល (កាឡាទី ៥:១៦; ធីម៉ូថេទី២ ៣:១៦-១៧)។

☐ ខគម្ពីរគាំទ្រ៖ យ៉ូហាន ១៦:១៣។

តើមនុស្សមានព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនៅក្នុងព្រះគម្ពីរសញ្ញាចាស់ទេ?

ជាជម្រើសសម្រាប់កិច្ចការ (ចៅក្រម ៣:១០)។ សណ្ឋិតនៅក្នុងសកលលោកគឺព្រះគម្ពីរសញ្ញាថ្មី (យ៉ូហាន ៧:៣៩; កិច្ចការ ២:១៧-១៨)។

☐ ខគម្ពីរគាំទ្រ៖ ១សាំយ៉ូអែល ១៦:១៣; ជនគណនា ១១:២៥; ទំនុកដំកើង ៥១:១១។

តើអំណោយដ៏អស្ចារ្យមានតែពីពួកសាវកទេឬ?

ជាញឹកញយត្រូវបានបញ្ជូនបន្តដូច្នោះ (កិច្ចការ ៨:១៧-១៨; កូរិនថូសទី១ ១២:១១)។

☐ ខគម្ពីរគាំទ្រ៖ កិច្ចការ ១៩:៦; រ៉ូម ១:១១។

តើពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធជាអ្វី?

ពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកតែមួយដែលរួមបញ្ចូលទឹក និងព្រះវិញ្ញាណ (អេភេសូរ ៤:៥; យ៉ូហាន ៣:៥)។

☐ ខគម្ពីរគាំទ្រ៖ កិច្ចការ ១០:៤៧-៤៨; ម៉ាកុស ១:៨។

តើការពោរពេញដោយព្រះវិញ្ញាណមានន័យដូចម្តេច?

រស់នៅក្រោមឥទ្ធិពលរបស់ទ្រង់ (អេភេសូរ ៥:១៨; កិច្ចការ ៤:៣១)។

☐ ខគម្ពីរគាំទ្រ៖ កូលុស ៣:១៦; កិច្ចការ ១៣:៥២។

តើព្រះវិញ្ញាណធ្វើសកម្មភាពហួសពីព្រះបន្ទូលទេ?

ដំណើរការតាមរយៈព្រះបន្ទូល (យ៉ូហាន ១៦:៨; ហេព្រើរ ៤:១២)។ ការបដិសេធប្រឈមនឹងការដកខ្លួនចេញ (ហេព្រើរ ៦:៤-៦; យ៉ូហានទី១ ៥:១៦)។

☐ ខគម្ពីរគាំទ្រ៖ កូរិនថូសទី១ ២:១៣; អេសាយ ៥៩:២១។

តើមានអព្វុតហេតុនៅខាងក្រៅសាសនាគ្រីស្ទទេ?

ខ្លះបោកបញ្ឆោត (២ថែសាឡូនីច ២:៩)។ ព្រះទាញយកព្រឹត្តិការណ៍នានា (កិច្ចការ ១៧:២៧)។

☐ ខគម្ពីរគាំទ្រ៖ ចោទិយកថា ១៣:១-៣; និកូមនំ ៧:២២។

តើយើងនៅតែត្រូវការអព្វុតហេតុនៅសព្វថ្ងៃនេះទេ?

បទគម្ពីរគ្រប់គ្រាន់ហើយ (២ពេត្រុស ១:៣; យ៉ូហាន ២០:៣០-៣១)។

☐ ខគម្ពីរគាំទ្រ៖ ទំនុកដំកើង ១១៩:១០៥; យូដាស ៣។

តើសុបិនអាចបង្ហាញពីកិច្ចការរបស់ព្រះវិញ្ញាណនៅថ្ងៃនេះបានទេ?

ការណែនាំពីព្រះជាម្ចាស់អាចធ្វើទៅបាន (យ៉ូហ ៣:១៤-១៦) ប៉ុន្តែត្រូវបានសាកល្បងដោយបទគម្ពីរ (ចោទិយកថា ១៣:១-៣; ថែស្សាឡូនីចទី១ ៥:២១)។

□ ខគម្ពីរគាំទ្រ៖ ថែស្សាឡូនីចទី១ ៥:២១-២២; ដានីយ៉ែល ២:២៨។

ការសិក្សាបន្ថែម៖ អារម្មណ៍

ក. អារម្មណ៍ និង ជំនឿ

អារម្មណ៍អាចណែនាំ ឬបំភាន់បាន។ ទំនុកដំកើង ៣៧:៤; សុភាសិត ៣:៥-៦; ម៉ាថាយ ៧:២១។ សាកល្បងប្រឆាំងនឹងព្រះគម្ពីរ (១យ៉ូហាន ៤:១)។ ចិត្តគឺជាមនុស្សបោកបញ្ឆោត (យេរេមា ១៧:៩; ម៉ាកុស ៧:២១-២៣; សុភាសិត ២៨:២៦) ដែលនាំទៅរកភាពទទេ ឬការធ្លាក់ចុះប្រសិនបើមិនត្រូវបានការពារដោយព្រះវិញ្ញាណ និងព្រះបន្ទូល (រ៉ូម ៨:១៤; ទំនុកដំកើង ១១៩:១១)។ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធមិនមែនជាអារម្មណ៍ទេ ប៉ុន្តែជាបុគ្គលមួយអង្គ (ដូចដែលបានរៀបរាប់លម្អិតនៅក្នុង ព្រះជាម្ចាស់ជាព្រះវិញ្ញាណ ០) ដែលបង្កើតផលដូចជាសេចក្តីអំណរ និងសន្តិភាព (កាឡាទី ៥:២២-២៣) ជាលទ្ធផលនៃកិច្ចការរបស់ទ្រង់ មិនមែនជាខ្លឹមសាររបស់ទ្រង់ទេ។ អារម្មណ៍អាចអមជាមួយវត្តមានរបស់ព្រះវិញ្ញាណ ប៉ុន្តែទ្រង់គឺខុសគ្នា ជាមួយនឹងចិត្ត និងឆន្ទៈ (រ៉ូម ៨:២៧; កូរិនថូសទី១ ១២:១១) មិនអាចកាត់បន្ថយទៅជាអារម្មណ៍ប្រធានបទបានទេ។

□ ខគម្ពីរគាំទ្រ៖ ហេប្រើរ ៤:១២; រ៉ូម ១២:២; សុភាសិត ៤:២៣។

ខ. តួនាទីនៃការរួបរួម

ពិធីរួបរួម ឬពិធីអាហារពេលល្ងាចរបស់ព្រះអម្ចាស់ បង្រួបបង្រួមអ្នកជឿជាមួយព្រះគ្រីស្ទតាមរយៈការចូលរួមក្នុងរូបកាយ និងព្រះលោហិតរបស់ទ្រង់ ដោយរក្សាការរួបរួមរបស់ពួកគេជាមួយព្រះជាម្ចាស់ជាអាស្រ័យតាមរយៈព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ កូរិនថូសទី១ ១០:១៦-១៧ ចែងថា “ពែងនៃពរដ៏យ៉ាងលើងប្រសិទ្ធពរ តើមិនមែនជាការចូលរួមក្នុងព្រះលោហិតរបស់ព្រះគ្រីស្ទទេឬ? នំប៉័ងដែលយើងកាច់ តើមិនមែនជាការចូលរួមក្នុងរូបកាយរបស់ព្រះគ្រីស្ទទេឬ? ដ្បិតមាននំប៉័ងតែមួយ យើងដែលមានច្រើន គឺជារូបកាយតែមួយ ដ្បិតយើងទាំងអស់គ្នាទទួលបាននំប៉័ងតែមួយ”។ ការចូលរួមនេះ (ភាសាក្រិច៖ ០០០០០០០០ ការរួបរួម) បង្ហាញពីការរួបរួមជាមួយនឹងការបូជារបស់ព្រះគ្រីស្ទ (លូកា ២២:១៩-២០៖ “នេះជារូបកាយរបស់ខ្ញុំ ដែលត្រូវបានប្រទានមកសម្រាប់អ្នករាល់គ្នា... ពែងនេះដែលត្រូវបានចាក់ចេញសម្រាប់អ្នករាល់គ្នា គឺជាសេចក្តីសញ្ញាថ្មីនៅក្នុងព្រះលោហិតរបស់ខ្ញុំ”)។ យ៉ូហាន ៦:៥៦ ប្រកាសថា «អ្នកណាដែលបរិភោគសាច់ខ្ញុំ ហើយផឹកឈាមខ្ញុំ នោះនៅជាប់នឹងខ្ញុំ ហើយខ្ញុំនៅក្នុងអ្នកនោះ» ដោយសង្កត់ធ្ងន់លើតួនាទីនៃការរួបរួម ដែលគាំទ្រដោយព្រះវិញ្ញាណ (អេភេសូរ ១:១៣-១៤) និងការបញ្ជូនទឹករស់ (យ៉ូហាន ៧:៣៧-៣៩៖ «ទន្លេទឹករស់នឹងហូរចេញពីចិត្តអ្នកនោះ... នេះលោកបានមានប្រសាសន៍អំពីព្រះវិញ្ញាណ»)។ ពិធីអីកាវីស្ទបានបំពេញនិមិត្តសញ្ញា (និកូមនំ ១៦:៤) និងនំប៉័ងបង្ហាញ ឬនំប៉័ងនៃវត្តមាន (និកូមនំ ២៥:៣០) ដូចដែលយ៉ូហាន ៦:៣៥ បានចែងថា «ខ្ញុំជានំប៉័ងនៃជីវិត»។ យ៉ូហាន ៦:៤៩-៥១ ផ្ទុយពីនេះថា «ពួកបុព្វបុរសរបស់អ្នករាល់គ្នាបានបរិភោគនំ ហើយពួកគេបានស្លាប់... ខ្ញុំជានំប៉័ងរស់ដែលចុះមកពីស្ថានសួគ៌»។ យ៉ូហាន ៦:៦៣ បន្ថែមថា «ព្រះវិញ្ញាណជាអ្នកផ្តល់ជីវិត ឯសាច់ឈាមមិនអាចជួយអ្វីបានទាល់តែសោះ» ដោយបង្ហាញថាព្រះវិញ្ញាណធ្វើឲ្យពិធីសាក្រាម៉ង់មានជីវិត ដោយធ្វើឲ្យវាមានជីវិតលើសពីធាតុរូបកាយ០ជាអាហារចិញ្ចឹមខាងវិញ្ញាណតាមរយៈសេចក្តីជំនឿ (យ៉ូហាន ៦:៥៣-៥៨៖ «លុះត្រាតែអ្នករាល់គ្នាបរិភោគសាច់របស់កូនមនុស្ស ហើយផឹកឈាមរបស់ទ្រង់ នោះអ្នករាល់គ្នាគ្មានជីវិតនៅក្នុងខ្លួនឡើយ... អ្នកណាដែលបរិភោគសាច់ខ្ញុំ ហើយផឹកឈាមរបស់ខ្ញុំ នោះមានជីវិតអស់កល្បជានិច្ច»)។ ព្រះវិញ្ញាណ ដែលបានផ្តល់អំណាចដល់ដង្វាយរបស់ព្រះគ្រីស្ទ (ហេប្រើរ ៩:១៤៖ «ដោយសារព្រះវិញ្ញាណដ៏អស់កល្បជានិច្ច នោះបានថ្វាយខ្លួនទ្រង់ដោយឥតមានកំហុសដល់ព្រះ») អាចឲ្យអ្នកជឿចូលរួមដោយសក្តិសម ដោយបន្ទូលមនសិការ (ហេប្រើរ ៩:១៤) និងបង្រួបបង្រួមពួកគេជារូបកាយតែមួយ (កូរិនថូសទី១ ១០:១៧; អេភេសូរ ៤:៤៖ «រូបកាយតែមួយ និងព្រះវិញ្ញាណតែមួយ»)។ ពិធីអីកាវីស្ទ ដែលជាការថ្វាយយញ្ញបូជានៃការចូលរួមក្នុងយញ្ញបូជារបស់ព្រះគ្រីស្ទ និងជាយញ្ញបូជានៃការសរសើរ (កូរិនថូសទី១ ១០:១៦-១៧, ហេប្រើរ ១៣:១៥) ធ្វើឲ្យអ្នកជឿមានជីវិតឡើងវិញជាព្រះវិហារបរិសុទ្ធ (កូរិនថូសទី១ ៦:១៩) និងជាបុព្វជិតភាពបរិសុទ្ធ (ពេត្រុសទី១ ២:៥) ដែលត្រូវបានហៅឲ្យ «បរិសុទ្ធ ដ្បិតខ្ញុំបរិសុទ្ធ» (ពេត្រុសទី១ ១:១៦) ដោយសាងសង់លើអំណោយទាននៃពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកនៃព្រះវិញ្ញាណ (ពេត្រុសទី១ ៣:២០-២១, កិច្ចការ ២:៣៨)។ មុនពេលទទួលពិធីបរិសុទ្ធ ការប្រើចិត្តបានបន្ទូលអ្នកជឿ ដូចជាពួកបូជាចារ្យបានលាងសម្អាតនៅក្នុងអាងលាងនៃព្រះវិហារបរិសុទ្ធ (និកូមនំ ៣០:១៧-២១) ហើយព្រះយេស៊ូវបានលាងជើងរបស់ពួកសិស្ស (យ៉ូហាន ១៣:៥-១០៖ «បើខ្ញុំមិនលាងសម្អាតអ្នករាល់គ្នាទេ អ្នករាល់គ្នាគ្មានចំណែកជាមួយខ្ញុំទេ») ដោយលុបដំបែនៃអំពើបាបចេញ (កូរិនថូសទី១ ៥:៦-៨) សម្រាប់ការចូលរួមដ៏សក្តិសម (កូរិនថូសទី១ ១១:២៧-២៩)។ ក្នុងពិធីរួបរួម អ្នកជឿ ក្នុងនាមជាបូជាចារ្យ អធិស្ឋានអរព្រះគុណ ដូចជាគ្រឿងក្រអូបដែលឡើងដល់ព្រះ

(ទំនុកដំកើង ១៤១:២; វិវរណៈ ៨:៤; ហេព្រើរ ១៣:១៥) ដែលបើកដោយព្រះវិញ្ញាណ (រ៉ូម ៨:២៦)។ យញ្ញបូជារបស់ព្រះគ្រីស្ទ ដែលហែករាំងននព្រះវិហារបរិសុទ្ធ (ម៉ាថាយ ២៧:៥១) ផ្តល់សិទ្ធិចូលទៅកាន់វត្តមានរបស់ព្រះ (ហេព្រើរ ១០:១៩-២២) ដែលបំពេញក្នុងពិធីរូបរួម (យ៉ូហាន ៦:៥៦)។ កូរិនថូសទី១ ១១:២៧-២៩ ព្រមានថា «អ្នកណាដែលបរិភោគនំប៉័ង ឬផឹកពីពែងរបស់ព្រះអម្ចាស់តាមរបៀបមិនសក្តិសម នោះនឹងមានទោសចំពោះរូបកាយ និងព្រះលោហិតរបស់ព្រះអម្ចាស់» ដោយជំរុញឱ្យមានការប្រែចិត្តដើម្បីជៀសវាងការវិនិច្ឆ័យ (ហេព្រើរ ៩:១៤)។ ព្រះវិញ្ញាណ ក្នុងនាមជាអ្នកផ្តល់ជីវិត (រ៉ូម ៨:១១ «ប្រសិនបើព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះអង្គដែលបានប្រោសព្រះយេស៊ូវឱ្យរស់ពីសុគតឡើងវិញ គង់នៅក្នុងអ្នករាល់គ្នា នោះទ្រង់... ក៏នឹងផ្តល់ជីវិតដល់រូបកាយរមែងស្លាប់របស់អ្នករាល់គ្នាដែរ») បង្កើនការរួមដោយធ្វើឱ្យរូបកាយ និងព្រះលោហិតរបស់ព្រះគ្រីស្ទក្លាយជាមធ្យោបាយនៃការរស់ឡើងវិញនៃជីវិត និងរូបរួមដ៏អស់កល្បជានិច្ច (យ៉ូហាន ៦:៥៤ «អ្នកណាដែលបរិភោគសាច់របស់ខ្ញុំ ហើយផឹកឈាមរបស់ខ្ញុំ នោះនឹងមានជីវិតអស់កល្បជានិច្ច ហើយខ្ញុំនឹងប្រោសអ្នកនោះឱ្យរស់ឡើងវិញនៅថ្ងៃចុងក្រោយ»)។ ដូច្នេះ ការរួមមិនមែនគ្រាន់តែជានិមិត្តរូបនោះទេ ប៉ុន្តែជាការរួមដែលមានអំណាចពីព្រះវិញ្ញាណជាមួយនឹងការបូជារបស់ព្រះគ្រីស្ទ ដែលលើកកម្ពស់ភាពបរិសុទ្ធ និងភាពរួមរួម។

□ ឧកម្មីរគាំទ្រ ម៉ាថាយ ២៦:២៦-២៨, «ចូរយកបរិភោគចុះ នេះជារូបកាយខ្ញុំ... ចូរអ្នករាល់គ្នាផឹកចុះ ដ្បិតនេះជាឈាមរបស់ខ្ញុំនៃសេចក្តីសញ្ញា»; យ៉ូហាន ១៥:៤, «ចូរនៅជាប់នឹងខ្ញុំ ហើយខ្ញុំនៅក្នុងអ្នករាល់គ្នា»; និក្ខមនំ ១៦:៤, «ខ្ញុំនឹងបង្កនំប៉័ងពីស្ថានសួគ៌មក»; យ៉ូហាន ៦:៣១-៣៥, «ខ្ញុំជានំប៉័ងនៃជីវិត»; និក្ខមនំ ២៥:៣០, «អ្នករាល់គ្នាត្រូវដាក់នំប៉័ងនៃវត្តមាន»; និក្ខមនំ ៣០:១៧-២១, «អើរ៉ុន និងកូនប្រុសរបស់គាត់នឹងលាងសម្អាត»; យ៉ូហាន ១៣:៥-១០, «ទ្រង់ចាប់ផ្តើមលាងជើងពួកសិស្ស»; កូរិនថូសទី១ ៥:៦-៨, «សម្អាតដំបែចាស់ចេញ»; ទំនុកតម្កើង ១៤១:២, «សូមឱ្យការអធិស្ឋានរបស់ខ្ញុំត្រូវបានរាប់ជាក្រឿងក្រអូប»; វិវរណៈ ៨:៤, «ផ្សែងក្រឿងក្រអូប ជាមួយនឹងពាក្យអធិស្ឋានរបស់ពួកបរិសុទ្ធ»; ហេព្រើរ ១៣:១៥, «យញ្ញបូជានៃការសរសើរដល់ព្រះ»; ពេត្រុសទី១ ១:១៦, «ចូររិស្សចុះ ដ្បិតខ្ញុំរិស្សចុះ»; កូរិនថូសទី១ ១១:២៧-២៩, «អ្នកណាដែលបរិភោគនំប៉័ង ឬផឹកពីពែង... ដោយមិនសក្តិសម»; កិច្ចការ ២:៤២, «ពួកគេបានលះបង់ខ្លួន... ដើម្បីកាច់នំប៉័ង»។

គ. អំណោយទានដ៏អស្ចារ្យនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ

បានប្រទានតាមរយៈការដាក់ដៃរបស់ពួកសាវ័ក (កិច្ចការ ៨:១៧-១៨ «រួចពួកគេបានដាក់ដៃលើពួកគេ ហើយពួកគេបានទទួល ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ»។ ដើម្បីថែទាំ ១:៦) ដើម្បីបញ្ជាក់សារដ៏ណឹងល្អ (ហេព្រើរ ២:៣-៤ «វាត្រូវបានបញ្ជាក់... ដោយទិសម្ចាស់ និងការអស្ចារ្យ»)។ អំណោយទានទាំងនេះ ដែលដាក់ស្តែងនៅថ្ងៃបុណ្យថ្ងៃទីហាសិប ជាមួយនឹងអណ្តាតភ្លើង (កិច្ចការ ២:៣-៤; កិច្ចការ ២:១៧-១៨) បានបម្រើគ្រឹះរបស់សាសនាចក្រ (អេភេសូរ ២:២០ «បានសាងសង់ឡើងនៅលើគ្រឹះនៃពួកសាវ័ក និងពួកហោរា»)។ កូរិនថូសទី១ ១៣:៨-១០ ចែងថា «សេចក្តីស្រឡាញ់មិនចេះចប់ឡើយ។ ចំពោះទំនាយ ពួកគេនឹងកន្លងផុតទៅ ចំណែកអណ្តាតវិញ ពួកគេនឹងឈប់ទៅ ចំណែកចំណេះដឹងវិញ វានឹងកន្លងផុតទៅ... ប៉ុន្តែកាលណាភាពល្អឥតខ្ចោះមកដល់ ភាពមិនពេញលេញនឹងកន្លងផុតទៅ»។ អត្ថបទនេះបានបង្ហាញឱ្យមានការដៃគែងកែវព្រះវិញ្ញាណដ៏អស្ចារ្យនៅតែបន្តនៅសព្វថ្ងៃនេះដែរ ជាមួយនឹងទស្សនៈចម្បងពីរ៖ ការបញ្ឈប់ និងការបន្ត។

ទស្សនៈអ្នកបញ្ឈប់សាសនា៖ អ្នកបញ្ឈប់សាសនាបកស្រាយពាក្យ «ល្អឥតខ្ចោះ» នៅក្នុងកូរិនថូសទី១ ១៣:៨-១០ ថាជាការបញ្ឈប់ នៃគម្ពីរសញ្ញាថ្មី ដោយដៃដៃកែវព្រះវិញ្ញាណ អំណោយទានដ៏អស្ចារ្យ រួមទាំងទំនាយ ភាសាដទៃ និងការព្យាបាល គឺជាអំណោយទាន បណ្តោះអាសន្ន ដែលត្រូវបានរចនាឡើងដើម្បីផ្ទៀងផ្ទាត់សាររបស់ពួកសាវ័កក្នុងអំឡុងពេលនៃការបង្កើតសាសនាចក្រ (ហេព្រើរ ២:៣-៤)។ នៅពេលដែលព្រះគម្ពីរត្រូវបានបើកសម្តែងយ៉ាងពេញលេញ អំណោយទានទាំងនេះបានឈប់ ដោយសារព្រះគម្ពីរផ្តល់ការណែនាំ ពេញលេញ (ដើម្បីថែទាំ ៣:១៦-១៧ «គ្រប់ទាំងបទគម្ពីរត្រូវបានបញ្ចេញដោយព្រះ... ដើម្បីឱ្យមនុស្សរបស់ព្រះបានពេញលេញ ក្រៀមខ្លួនសម្រាប់ការល្អគ្រប់យ៉ាង»)។ អ្នកបញ្ឈប់សាសនាគិតសម្គាល់ថា អំណោយទានដ៏អស្ចារ្យជាញឹកញយត្រូវបានចងភ្ជាប់ទៅនឹង ពួកសាវ័ក (កិច្ចការ ៨:១៧-១៨; កិច្ចការ ១៩:៦) ដែលត្រូវបានពិសេសរបស់ពួកគេបានបញ្ឈប់នៅសតវត្សរ៍ទីមួយ (អេភេសូរ ២:២០)។ សព្វថ្ងៃនេះ ទំនាយត្រូវបានយល់ថាជាការអធិប្បាយ ឬការបង្រៀនដែលដឹកនាំដោយព្រះវិញ្ញាណស្របតាមបទគម្ពីរ (កូរិនថូសទី១ ១៤:៣ «អ្នកណាដែលអធិប្បាយ នោះនិយាយទៅកាន់មនុស្ស ដើម្បីឱ្យគេបានស្មារតីចិត្ត និងលើកទឹកចិត្តគេ»; រ៉ូម ១២:៦) ហើយសុបិន ឬការយល់ដឹង ប្រសិនបើជាការប្រុងប្រយ័ត្ន ត្រូវតែស្របតាមព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ (ថែស្សាឡូនីចទី១ ៥:២១ «សាកល្បងអ្វីៗទាំងអស់»)។ អ្នកបញ្ឈប់ជំនឿសង្កត់ធ្ងន់ថា កិច្ចការដែលមិនមែនជាអពូតហេតុរបស់ព្រះវិញ្ញាណ គឺការកាត់ទោស ការណែនាំតាមរយៈបទគម្ពីរ និងការបង្កើតផល (យ៉ូហាន ១៦:៨; កាឡាទី ៥:២២-២៣) នៅតែគ្រប់គ្រាន់ ដោយព្រមានប្រឆាំងនឹងការស្វែងរកសញ្ញាដែលអាចបោកបញ្ឆោត (ថែស្សាឡូនីចទី២ ២:៩ «សកម្មភាពរបស់សាតាំង ដែលមានប្រទានភាព និងសញ្ញាក្លែងក្លាយគ្រប់បែបយ៉ាង»)។ ពិធីអធិដ្ឋានអីការីស្មុគ្រាំទ្រការណែនាំនេះ ដោយបង្កបង្កើតអ្នកជឿជាមួយនឹងជីវិតរបស់ព្រះគ្រីស្ទ (យ៉ូហាន ៦:៥៦)។

ទស្សនៈអ្នកបន្តសាសនា៖ អ្នកបន្តសាសនាជឿថា «ភាពល្អឥតខ្ចោះ» សំដៅទៅលើការយាងមកវិញរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ឬស្ថានភាពនៃការ ស្លាប់របស់មនុស្សលោក នៅពេលដែលអ្នកជឿឃើញ «មុខទល់មុខ» (កូរិនថូសទី១ ១៣:១២)។ ពួកគេអះអាងថា អំណោយទានដ៏

អស្ចារ្យបន្តរហូតដល់ពេលនោះ ដោយសារព្រះវិញ្ញាណចែកចាយអំណោយទានទាំងនោះ «ដល់ម្នាក់ៗតាមដែលទ្រង់សព្វព្រះហឫទ័យ» (កូរិនថូសទី១ ១២:១១)។ អ្នកបន្តសាសនាចង្អុលទៅកាន់កិច្ចការ ២:១៧-១៨ ដែលទំនាយរបស់យ៉ូអែល ២:២៨ អំពីនិមិត្ត សុបិន និង ទំនាយត្រូវបានសម្រេចនៅថ្ងៃបុណ្យទី៥០ ប៉ុន្តែពង្រីកដល់ «មនុស្សទាំងអស់» នៅក្នុង «ថ្ងៃចុងក្រោយ» ដែលបង្ហាញពីសកម្មភាព ដ៏អស្ចារ្យជាបន្តបន្ទាប់។ ពួកគេក៏បានលើកឡើងពីកំណត់ត្រាប្រវត្តិសាស្ត្រ និងសហសម័យនៃអព្វតហេតុ ដោយអះអាងថា ការ ផ្តល់អំណាចដល់សាក្សីរបស់ព្រះវិញ្ញាណ (កិច្ចការ ១:៨) និងការស្នាដៃចិត្ត (កូរិនថូសទី១ ១៤:៤) នៅតែបន្ត។ អ្នកបន្តសាសនា សង្កត់ធ្ងន់លើការសាកល្បងការអះអាងទាំងអស់ប្រឆាំងនឹងបទគម្ពីរ (យ៉ូហានទី១ ៤:១៖ «ល្បងលវិញ្ញាណ») ដើម្បីជៀសវាងការ បោកប្រាស់ ដោយធានាថាអំណោយទានលើកតម្កើងព្រះគ្រីស្ទ (យ៉ូហាន ១៦:១៤) និងបង្កើតផលផ្ទៃដីសុចរិត (កាឡាទី ៥:២២-២៣)។ ខណៈពេលដែលទទួលស្គាល់តួនាទីជាមូលដ្ឋានរបស់ពួកសាវ័ក (អេភេសូរ ២:២០) ពួកគេជឿថាអំណោយទាននៃព្រះវិញ្ញាណដំណើរការតាមរយៈអ្នកជឿទាំងអស់ ដោយទ្រទ្រង់សាសនាចក្ររហូតដល់ការយាងមកវិញរបស់ព្រះគ្រីស្ទ (ម៉ាថាយ ២៥:១-១៣)។ ពិធីអីកាវិស្តពង្រឹងរឿងនេះ ដោយបង្ហាញពីជីវិតរបស់ព្រះវិញ្ញាណ (យ៉ូហាន ៦:៥៤)។

ការសំយោគ និងការអនុវត្ត ទស្សនៈទាំងពីរយល់ស្របថា ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធប្រទានអំណាចដល់អ្នកជឿ (កិច្ចការ ១:៨) ហើយថាការសម្តែងខាងវិញ្ញាណទាំងអស់ (ផ្លែដុះទី២ ៣:១៦; យ៉ូហានទី១ ៤:១-៣) លើកតម្កើងព្រះគ្រីស្ទ (យ៉ូហាន ១៦:១៤) និងស្នាដៃសាសនាចក្រ (កូរិនថូសទី១ ១៤:៣-៤)។ អ្នកបញ្ឈប់ជំនឿផ្តល់អាទិភាពដល់ភាពគ្រប់គ្រាន់នៃព្រះគម្ពីរ ខណៈពេលដែលអ្នកបន្តជំនឿសង្កត់ធ្ងន់លើកិច្ចការអស្ចារ្យជាបន្តបន្ទាប់របស់ព្រះវិញ្ញាណ។ អ្នកជឿ ដូចជាចង្កៀងដែលបំពេញដោយប្រេងរបស់ព្រះវិញ្ញាណ (សាការី ៤:២-៦; ម៉ាថាយ ២៥:៤) និងអាហារបំប៉នអីកាវី (យ៉ូហាន ៦:៥១) ត្រូវតែរក្សាចង្កៀងរបស់ពួកគេឱ្យឆេះ (លូកា ១២:៣៥) តាមរយៈការគោរពប្រតិបត្តិ និងការវិនិច្ឆ័យ ដោយជៀសវាងភាពទេទោងវិញ្ញាណ (ម៉ាថាយ ១២:៤៣-៤៥) ឬការបោកបញ្ឆោត (ចោទិយកថា ១៣:១-៣)។ មិនថាតាមរយៈមធ្យោបាយអព្វតហេតុ ឬមិនអព្វតហេតុទេ កិច្ចការរបស់ព្រះវិញ្ញាណបានបំប្លែងអ្នកជឿឱ្យទៅជាព្រះវិហារបរិសុទ្ធដែលមានជីវិត (១កូរិនថូស ៦:១៩) ដោយរៀបចំពួកគេសម្រាប់ការ យាងមកវិញរបស់ព្រះគ្រីស្ទ (អេភេសូរ ៥:២៥-២៧)។

□ ខគម្ពីរគាំទ្រ៖ យូដាស ៣, «ចូរតស៊ូដើម្បីជំនឿ ដែលធ្លាប់បានប្រគល់ដល់ពួកបរិសុទ្ធជាស្ថាពរ»; កិច្ចការ ២:១៧-១៨, «ខ្ញុំនឹងចាក់ព្រះវិញ្ញាណរបស់ខ្ញុំទៅលើមនុស្សទាំងអស់»; កូរិនថូសទី១ ១២:១១; ថែស្សាឡូនីទី១ ៥:១៩-២១, «កុំពន្លត់ព្រះវិញ្ញាណឡើយ... ចូរល្បងលវិញ្ញាណទាំងអស់»; ចោទិយកថា ១៣:១-៣; អេភេសូរ ៤:១១-១២; កូរិនថូសទី១ ១៤:៣៩។

សេចក្តីសន្និដ្ឋាន

ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធប្រទានផ្លាស់ប្តូរតាមរយៈនិមិត្តសញ្ញាដូចជាទឹកពិធី និងម៉ាណាដែលបានបំពេញនៅក្នុងពិធីបុណ្យអីកាវីស ប្រេង និងភ្លើង សត្វព្រាប និងផ្លូវដែលបានបើក (ហេប្រើរ ១០:២០) តាមរយៈការប្រើចិត្ត ពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹក និងការរួបរួម។ អ្នកជឿទទួលបានព្រះវិញ្ញាណតាមរយៈដំណឹងល្អ និងពិធីបុណ្យអីកាវីស ដោយតស៊ូដើម្បីជៀសវាងការធ្លាក់ចេញ ដូចជាព្រះវិហារបរិសុទ្ធដែលមានជីវិតដែលបានរៀបចំសម្រាប់ការយាងមកវិញរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។ ការដាក់ដៃលើបញ្ជាក់ពីកិច្ចការនេះ។ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ក្នុងនាមជាបុគ្គលដ៏ទេវភាព (យ៉ូហាន ១៤:២៦; រ៉ូម ៨:២៦-២៧; អេភេសូរ ៤:៣០) ផ្តល់អំណាចដល់ការរួបរួមជាការចូលរួមពិតប្រាកដនៅក្នុងរូបកាយ និងព្រះលោហិតរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ដោយផ្តល់ជីវិតតាមរយៈវត្តមានរបស់ទ្រង់ (យ៉ូហាន ៦:៦៣; រ៉ូម ៨:១១)។

□ ខគម្ពីរគាំទ្រ៖ យ៉ូហាន ៦:៣១-៣៥; យ៉ូហាន ១៩:៣៤; កូរិនថូសទី១ ១១:២៦; កូរិនថូសទី២ ៥:១៧; អេសេគាល ៣៦:២៦-២៧; រ៉ូម ៨:១១; ២១:៥។

ឧបសម្ព័ន្ធ៖ កូនសោរបស់ពេត្រុសចំពោះព្រះរាជាណាចក្រ និងតួនាទីរបស់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ

កូនសោនៃព្រះរាជាណាចក្រនៅក្នុងម៉ាថាយ ១៦:១៩

ព្រះយេស៊ូវបានប្រកាសទៅកាន់ពេត្រុសនៅក្នុងម៉ាថាយ ១៦:១៩ ថា «ខ្ញុំនឹងឱ្យកូនសោនៃនគរស្ថានសួគ៌ដល់អ្នក ហើយអ្វីក៏ដោយដែលអ្នកចង់នៅលើផែនដី នោះនឹងត្រូវចងនៅស្ថានសួគ៌ ហើយអ្វីក៏ដោយដែលអ្នកស្រាយនៅលើផែនដី នោះនឹងត្រូវស្រាយនៅស្ថានសួគ៌ដែរ»។ ខគម្ពីរនេះ ដែលផ្អែកលើការសារភាពរបស់ពេត្រុសអំពីព្រះយេស៊ូវថាជា «ព្រះគ្រីស្ទ ជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់» (ម៉ាថាយ ១៦:១៦) ផ្តល់សិទ្ធិអំណាចជាសារករបស់ពេត្រុសដើម្បីប្រកាសដំណឹងល្អ ដោយបើកនគរដល់អ្នកជឿ។ «កូនសោ» តំណាងឱ្យការគ្រប់គ្រងដើម្បីទទួលស្គាល់ ឬដកចេញ ដូចដែលបានឃើញនៅក្នុងការផ្សព្វផ្សាយដែលព្រះវិញ្ញាណរបស់ពេត្រុសបានប្រទានអំណាចនៅថ្ងៃបុណ្យទី៥០ (កិច្ចការ ២:១៤-៤១) ជាកន្លែងដែលគាត់អំពាវនាវឱ្យមានការប្រើចិត្ត និងពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹក ដោយសន្យាថានឹងទទួលអំណោយទាននៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ (កិច្ចការ ២:៣៨-៣៩)។ សិទ្ធិអំណាចនេះ ដែលភ្ជាប់ទៅនឹងឈ្មោះរបស់គាត់គឺ កេផាស («ចុះ» យ៉ូហាន ១:៤២) បញ្ជូនព្រះវិញ្ញាណដែលចាក់ចេញពីព្រះគ្រីស្ទ

ដែលជាច្បាប់ក្រោយ (កូរិនថូសទី១ ១០:៤) ដោយបំពេញយ៉ូអែល ២:២៨ (កិច្ចការ ២:១៧-១៨)។ «ការចង និងការស្រាយ» របស់ពេត្រុសនេះបញ្ជាក់ពីតួនាទីរបស់គាត់ក្នុងការប្រកាសពីព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះក្រោមការណែនាំរបស់ព្រះវិញ្ញាណ (យ៉ូហាន ១៦:១៣) ដូចដែលបានឃើញនៅក្នុងការរួមបញ្ចូលសាសន៍ដទៃ (កិច្ចការ ១០:៤៤-៤៨) និងការបង្កើតការអនុវត្តរបស់ព្រះវិហារ (កិច្ចការ ១៥:៧-១១)។ ពិធីអីការីស្ទ ជាការបំពេញនិមាណា គាំទ្រដល់ការប្រកាសដំណឹងល្អនេះ (កូរិនថូសទី១ ១១:២៦)។

តើព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធជាកូនសោរនៃព្រះរាជាណាចក្រឬ?

ខណៈពេលដែលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធមិនមែនជា «កូនសោ» យ៉ាងច្បាស់លាស់នៅក្នុងម៉ាថាយ ១៦:១៩ ទ្រង់គឺជាបុព្វបុត្រភាពដ៏ទេវភាពដែលអនុញ្ញាតឱ្យកូនសោដ៏ កូនសោតំណាងឱ្យសារដំណឹងល្អ និងសិទ្ធិអំណាចរបស់ពេត្រុសក្នុងការប្រកាសវា ប៉ុន្តែព្រះវិញ្ញាណធ្វើឱ្យសារនេះមានប្រសិទ្ធភាពដោយ៖

- បំភ្លឺចិត្តគំនិតពីអំពើបាប សេចក្តីសុចរិត និងការជំនុំជំរះ (យ៉ូហាន ១៦:៨-១១) ដោយរៀបចំពួកគេសម្រាប់ដំណឹងល្អ។
- ការបង្កើតអ្នកជឿឡើងវិញតាមរយៈការកើតជាថ្មីខាងវិញ្ញាណ (យ៉ូហាន ៣:៥; ទីតុស ៣:៥) ដោយផ្តល់សិទ្ធិចូលនគរ។
- ផ្សារភ្ជាប់អ្នកជឿជាប់រវាងព្រះជាម្ចាស់ ដោយធានានូវមរតករបស់ពួកគេនៅក្នុងនគរ (អេភេសូរ ១:១៣-១៤)។
- ការប្រកាសដ៏មានអំណាច ដូចដែលបានឃើញនៅក្នុងសេចក្តីអធិប្បាយរបស់ពេត្រុស ដែលត្រូវបានសម្គាល់ដោយ «អណ្តាតដូចជាភ្លើង» (កិច្ចការ ២:៣-៤, ១៤-៣៦) ដែលស្រដៀងនឹងប្រេងរបស់ព្រះវិញ្ញាណដែលចាក់ប្រេងលើដើងចង្កៀង (សាការី ៤:២-៦; វិរណៈ ១:២០)។ ព្រះវិញ្ញាណ ដែលត្រូវបានពិពណ៌នាថាជាទឹកពិច្ច (កូរិនថូសទី១ ១០:៤; យ៉ូហាន ៧:៣៧-៣៩) សត្វព្រាប (ម៉ាថាយ ៣:១៦) ខ្យល់ (យ៉ូហាន ៣:៨) និងភ្លើង (កិច្ចការ ២:៣) ដោះសោនគរតាមរយៈសេចក្តីជំនឿ ពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹក និងការដាក់ដៃ ដោយគាំទ្រអ្នកជឿតាមរយៈពិធីអីការីស្ទ នៅពេលពួកគេរង់ចាំការយាងមកវិញរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។
- ខគម្ពីរគាំទ្រ ម៉ាថាយ ១៦:១៦-១៩, «ទ្រង់ជាព្រះគ្រីស្ទ... ខ្ញុំនឹងឱ្យកូនសោដល់អ្នក»; កិច្ចការ ២:៣៨-៣៩, «ប្រែចិត្ត ហើយទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក... ទទួលអំណោយទាននៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ»; យ៉ូហាន ១៦:១៣-១៤, «ទ្រង់នឹងនាំអ្នកចូលទៅក្នុងគ្រប់សេចក្តីពិតទាំងអស់ ទ្រង់នឹងលើកតម្កើងខ្ញុំ»; អេសាយ ២២:២២, «ខ្ញុំនឹងដាក់កូនសោនៃវង្សដាវីឌនៅលើស្មារបស់គាត់»។

ផ្នែក / ប្រធានបទ	ប្រធានបទសំខាន់ / តួនាទីរបស់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនៅក្នុងការប្រកាសវា	ពិធីបុណ្យ/ប្រភេទសំខាន់ៗ	អំណាចព្រះគ្រីស្ទដាក់ស្តែង / គោលលទ្ធិ
កើតជាថ្មី និង សេចក្តីផ្តើម	ការកើតជាថ្មីខាងវិញ្ញាណ និងការចូលទៅក្នុងនគរព្រះប្រេង ពពក ម៉ាណា ទឹកជំនន់	យ៉ូហាន ៣:៣០៨; កិច្ចការ ២:៣៨; ១កូរិនថូស ៦:១៩; ១០:៤; ហេប្រើរ ១០:១៩០២២	ការប្រែចិត្ត □ ពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹក □ ការទទួលព្រះវិញ្ញាណ □ ការចូលរួមពិធីសាសនា
ព្រះជាវិញ្ញាណ	ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធគឺជាព្រះដ៏ទេវភាពដ៏ទេវភាពនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ អណ្តាតនៅការបង្កើត ជាបុគ្គលដ៏ទេវភាពនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ	លោកុប្បត្តិ ១:២; ទំនុកដំកើង ១៣៩:៧០១០; អេសាយ ៦៣:១០; យ៉ូហាន ១៤:២៦; ១៦:១៣; អេភេសូរ ៤:៣០; កិច្ចការ ៥:៣០៤	មានបញ្ញា ឆន្ទៈ និងអារម្មណ៍; បង្រៀន ណែនាំ កាត់ទោស អន្តរាគមន៍ និងអាចកើតទុក្ខព្រួយបាន

ផ្នែក / ប្រធានបទ	ប្រធានបទសំខាន់ / តួនាទីរបស់ព្រះវិញ្ញាណ	នីតិវិធីបញ្ជា/ប្រភេទសំខាន់	ព្រះគម្ពីរ	ព្រះគម្ពីរ/ក្រសួង / គោលលទ្ធិ
ស្មារតីក្នុងការបង្កើត និងអ្នកដឹកនាំ ០០	អំណាចផ្តល់ជីវិត; ផ្តល់អំណាចដល់តួអង្គ ០០ ដែលបានជ្រើសរើស	ដង្ហើមជីវិត ប្រញាប់ប្រញាល់មកលើមេដឹកនាំ	លោកុប្បត្តិ ៣៣:៤; ជនគណនា ១១:១៧; ចៅក្រម ៦:៣៤; ១សាយូអែល ១៦:១៣; យ៉ូអែល ២:២៨	ព្យាករណ៍ពីភាពគង់វង្ស និងការបន្តនៃ ០០ ជាសកល
ការតំណាងនិមិត្តរូប	ការផ្តល់ ការណែនាំ ការបន្សុទ្ធ ការផ្តល់អំណាច	ទឹកពីថ្ម (ព្រះគ្រីស្ទ) ពពក/សសរភ្លើង សត្វព្រាប ប្រេងសម្រាប់ចង្អៀង អណ្តាតភ្លើង ខ្យល់	និក្ខមន៍ ១៧; កូរិនថូសទី១ ១០:៤; យ៉ូហាន ៧:៣៧០៣៩; កិច្ចការ ២:៣០៤; សាការី ៤:៦; យ៉ូហាន ៣:៨	តំណភ្ជាប់ទៅនឹងទឹករស់ ពន្លឺ ទិសដៅ; ភ្ជាប់ទៅនឹងអរព្រះគុណ និងការត្រៀមខ្លួនសម្រាប់ព្រះគ្រីស្ទ
ព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះយេស៊ូវ	ស្នូលនៃកិច្ចបម្រើ របស់ព្រះយេស៊ូវ; បានសន្យា និងបាន ប្រទានដល់អ្នកជឿ	សត្វព្រាបនៅពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹក; អំណាចសម្រាប់អព្វុតហេតុ	ព្រះគម្ពីរ ១:១, ១៤, ១០:៣៨; យ៉ូហាន ១៤:១៦០១៧; ១៦:៧០១៥; កិច្ចការ ២:៣៨០៣៩	អ្នកជួយ/អ្នកលួងលោម; កាត់ទោសពិភពលោក បង្កើតឡើងវិញ បង្កើតផល (កាឡាទី ៥:២២-២៣) ផ្តល់អំណាចដល់សាក្សី
របៀបដែលព្រះវិញ្ញាណស្នូលនៃព្រះយេស៊ូវ	ព្រះវិញ្ញាណមានបន្ទូល/ណែនាំអ្នកជឿ	ការបន្ត	ព្រះគម្ពីរ ១៦:១៣; ២ធីម៉ូថេ ៣:១៦; រ៉ូម ៨:១៦,២៦; កិច្ចការ ១៣:២; យ៉ូអែល ២:២៨; កិច្ចការ ២:១៧	បឋម៖ ព្រះគម្ពីរ ផងដែរ៖ សាក្សីខាងក្នុង/ការជំរុញចិត្ត ការអធិស្ឋាន (ការចូរ) អំណោយទានខាងវិញ្ញាណ អ្នកជឿផ្សេងទៀត ការជឿជាក់លើអំពើបាប/សេចក្តីពិត សុបិន និងការនិមិត្ត៖ ការណែនាំដែលអាចធ្វើទៅបាននៅថ្ងៃចុងក្រោយ; ត្រូវតែសាកល្បងយ៉ាងម៉ត់ចត់ដោយព្រះគម្ពីរ (ចោទិយកថា ១៣:១-៣; ១ថេស្លូណូនីច ៥:២១); មិនដែលមានសិទ្ធិអំណាចលើព្រះបន្ទូលឡើយ
ការសាកល្បងវិញ្ញាណសម្គាល់សកម្មភាពខាងវិញ្ញាណពិត និងក្លែងក្លាយ			១ យន ៤:១០៣; យ៉ូហាន ១៦:១៣០១៤; កាឡាទី ៥:២២០២៣	សាកល្បងដោយ៖ ការសារភាពព្រះយេស៊ូវជាព្រះអម្ចាស់ ការតម្រឹមបទគម្ពីរ ផលផ្លែដីទេវភាព ការលើកតម្កើងព្រះគ្រីស្ទ
ការដាក់ដៃលើ	ការអនុវត្តជាមូលដ្ឋាន៖ ការផ្ទេរ, ពរជ័យ ការប្រទានព្រះវិញ្ញាណ អំណោយទាន ការចាត់តាំង ការព្យាបាល		ហេប ៦:១០២; កិច្ចការ ៨:១៧០១៩; ១៩:៦; ធីម៉ូថេទី១ ៤:១៤; ២ធីម៉ូថេ ១:៦	ជារឿយៗកើតឡើងបន្ទាប់ពីពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹក; សព្វថ្ងៃនេះត្រូវបានប្រើសម្រាប់ការបំពេញព្រះវិញ្ញាណ ការតែងតាំង និងការព្យាបាល

ផ្នែក / ប្រធានបទ	ប្រធានបទសំខាន់ / គួរនាំមកនូវព្រះវិញ្ញាណដើម្បីសង្គ្រោះ	ទីកន្លែង/ប្រភេទសំខាន់ៗ	ព្រះគម្ពីរ	ព្រះគម្ពីរ/គោលលទ្ធិ
ការផ្សព្វផ្សាយ និងការផ្សព្វផ្សាយ	វិញ្ញាណគង់នៅក្នុង អ្នកជឿជាប្រាសាទ ធានានូវសេចក្តី សង្គ្រោះ	ត្រា, ការធានា, សារធាតុបន្តសុពលភាព	១កូរិនថូស ៦:១៩; អេភេសូរ ១:១៣០១៤; រ៉ូម ៨:៩០១១; ទីតុស ៣:៥	ទទួលបាននៅពេលប្រើចិត្តជឿ/ពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹក; ធានាការទទួលមរតក បង្កើតការផ្លាស់ប្តូរចរិតលក្ខណៈ
ការដេញដោលកែប្រែកម្រិត	ការបន្ត លើអំណោយទាននៃសញ្ញា	ភាសាដទៃ, ទំនាយ, ការព្យាបាល	១កូរិនថូស ១២០១៤; ១៣:៨០១០; ហេប ២:៣០៤; ទីម៉ូថេទី២ ៣:១៦០១៧	អ្នកបញ្ឈប់ ឈប់ជាមួយពួកសាវ័ក/កាណុង អ្នកបន្ត បន្តរហូតដល់ព្រះគ្រីស្ទយាងមកវិញ ទាំងពីរតម្រូវឱ្យមានការស្របនឹងព្រះគម្ពីរ និងលើកតម្កើងព្រះគ្រីស្ទ។
ពិធីបុណ្យ / អ៊ីការីស្ទ	ការចូលរួមដោយព្រះវិញ្ញាណដើម្បីសង្គ្រោះ និងព្រះលោហិតរបស់ព្រះគ្រីស្ទ	កូនសោ (ការប្រកាសដំណឹងល្អ)	១:៣៥,៥១០ ៦៣; ១កូរិនថូស ១០:១៦០១៧; ១១:២៧០២៩; ហេប្រើរ ១៣:១៥	រក្សាការរួមជាមួយព្រះគ្រីស្ទ បន្សុទ្ធ សតិសម្បជញ្ញៈ បង្រួបបង្រួមអ្នកជឿជា រូបកាយតែមួយ និងជាបញ្ចជិតភាព ដ៏បរិសុទ្ធ ទាមទារការប្រើចិត្ត និង ការចូលរួមដ៏សក្តិសម
សេចក្តីសន្និដ្ឋាន និងកូនសោនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា	វិញ្ញាណផ្លាស់ប្តូរ ច្រឡំនិងរៀបចំ អ្នកជឿសម្រាប់ ការយាងមកវិញ របស់ព្រះគ្រីស្ទ	កូនសោ (ការប្រកាសដំណឹងល្អ)	ម៉ាថាយ ១៦:១៩; កិច្ចការ ២:៣៨០៣៩; យ៉ូហាន ៧:៣៧០៣៩; វិវរណៈ ១៩:៧០៩	តាមរយៈដំណឹងល្អ ពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹក ការរួមរួម ការគោរពប្រតិបត្តិ; កូនសោរបស់ពេត្រុសបញ្ជូនកិច្ចការរបស់ព្រះវិញ្ញាណដើម្បីបើកទ